

Βιο-διπλωματία, η εθνική και πολιτισμική ταυτότητα αναπόσπαστες διαστάσεις της παγκοσμιοποίησης

ΚΑΘ. ΑΓΝΗ ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ ΑΡΒΑΝΙΤΗ
Πρόεδρος και Ιδρύτρια της Διεθνούς
Οργάνωσης Βιοπολιτικής
www.biopolitics.gr

Η επικοινωνία σε όλο τον κόσμο γίνεται ολοένα ταχύτερη και πιο αξιόπιστη, παρέχοντας μία διαφορετική προοπτική του χρόνου και του χώρου. Έχουμε την δυνατότητα να αποκρυπτογραφήσουμε το βιβλίο της γνώσης με πρωτοφανείς ταχύτητες, ενώ το διαδίκτυο οδηγεί στην κοινωνική και πολιτιστική διεθνοποίηση και παγκοσμιοποίηση καθιστώντας όλο και πιο εύκολη την ροή πληροφοριών και ιδεών.

Οι νέες αυτές δυνατότητες οδηγούν και σε νέες προκλήσεις, δημιουργώντας έντονες διαφωνίες ως προς το αν η παγκοσμιοποίηση οδηγεί στην ενότητα και την συνοχή ή έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια της ατομικής και εθνικής ταυτότητας. Το χάσμα μπορεί να γεφυρωθεί εάν όλοι εκτιμήσουν την αξία της διαφοροποίησης και της αλληλεξάρτησης.

Η συνεχής εμφάνιση νέων αβεβαιωτήτων στην διεθνή σκηνή καθιστά ολοένα και πιο δύσκολη την επίτευξη ενότητας και συνοχής. Στον αντίποδα, μια ολική αποδέσμευση από τη διαδικασία της παγκοσμιοποίησης θα έθετε σε κίνδυνο την ασφάλεια και τη σταθερότητα σε ολόκληρο τον πλανήτη. Το πραγματικό δίλημμα για την πλειοψηφία των πολιτικών ηγετών σήμερα είναι πώς θα συνεχίσουμε να επωφελούμαστε από την παγκοσμιοποίηση ελαχιστοποιώντας τους κινδύνους. Το πολιτικό στοίχημα είναι ένας εποικοδομητικός διάλογος, με θέση, αντίθεση και σύνθεση νέων αξιών, ο οποίος να συμβάλει στην μετατροπή αυτής της πρωτοφανούς πρόκλησης σε μια μεγάλη ευκαιρία.

Η κρίση αξιών που βιώνουμε διεθνώς έχει οδηγήσει σε ταραχώδη κύματα,

δημιουργώντας ανισορροπίες στην κοινωνία καθώς και προβλήματα που υπερβαίνουν τα στενά εθνικά πλαίσια, όπως η ρύπανση, η κλιματική αλλαγή, η φτώχεια, οι ασθένειες, η ανεργία και η μετανάστευση. Τα προβλήματα αυτά θέτουν σε κίνδυνο την κοινωνική συνοχή, με προεκτάσεις οι οποίες μόλις τώρα αρχίζουν να εκτυλίσσονται. Παράλληλα, ο εξτρεμισμός και ο φανατισμός έχουν αποκτήσει διαστάσεις παγκόσμιας απειλής.

Ο απομονωτισμός δεν μπορεί να αποτελέσει εναλλακτική λύση στην παγκοσμιοποίηση. Αλλά τα σταθερά σημεία αναφοράς όπως το έθνος, η φυλή, η γλώσσα και η θρησκεία, τα οποία συνθέτουν την ομορφιά και τον πλούτο της ανθρωπότητας, μπορούν να δώσουν ώθηση σ'ένα νέο όραμα, βασισμένο στην αλληλεξάρτηση και τον αμοιβαίο σεβασμό.

Το πολύτιμο αγαθό του βίου είναι ένα ισχυρό αντίβαρο στην κρίση αξιών. Η Γη δεν είναι παρά μία μικρή κούκίδα στο σύμπαν. Αντί να θεωρούμε κάθε

γείτονα ως απειλή και να προσπαθούμε να εξαλείψουμε ο ένας τον άλλον, πρέπει να αναγνωρίσουμε την αξία της διαφορετικότητας, αναγνωρίζοντας τις μοναδικές ιδιότητες όλων των πολιτισμών. Η κοινή απειλή της κλιματικής αλλαγής, μας δίνει την ευκαιρία για κοινή δράση, επιτρέποντας παράλληλα την άνθηση της βιο-διπλωματίας, δηλαδή της διεθνούς συνεργασίας για την προστασία του περιβάλλοντος. Η βιο-διπλωματία κινητοποιεί όλα τα κράτη να δεσμευτούν για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και επιδιώκει μέσα από τα ΜΜΕ και την εκπαίδευση να εμπλέξει κάθε άτομο στον πλανήτη σ'αυτή την παγκόσμια εκστρατεία.

Η βιο-διπλωματία προωθεί την αλληλεξάρτηση και την συνεργασία και επικεντρώνεται στην αξία της διαφοροποίησης. Ακριβώς όπως όλα τα μέρη του ανθρώπινου σώματος πρέπει να λειτουργούν μαζί με αρμονικό συντονισμό για να διατηρήσουν ένα υγιές άτομο, η σύγχρονη κοινωνία χρειάζεται την συνεργασία όλων των

μελών της, το καθένα με ξεχωριστό και διαφοροποιημένο ρόλο, για να εξασφαλίσει ένα αρμονικό και ειρηνικό μέλλον.

Δεν χρειάζεται η παγκοσμιοποίηση να καταργήσει το μέλλον των εθνικών και πολιτισμικών ταυτοτήτων. Μπορούν να λειτουργήσουν ως έννοιες αλληλένδετες και συμπληρωματικές, εκφράζοντας ταυτόχρονα και την διαφοροποίηση και την αλληλεξάρτηση, ως δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Οι εθνικές πολιτισμικές εμπειρίες εμπλουτίζουν την παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά, η οποία δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς αυτές. Παράλληλα, η διαδικασία της παγκοσμιοποίησης μας φέρνει κοντά τόσο στις διαφορές όσο και στις μεγάλες ομοιότητες που μας περιβάλλουν.

Η βιο-διπλωματία μπορεί να προστατέψει την κοινωνική συνοχή από διχαστικές τάσεις, δημιουργώντας μία διεθνή πολιτική προσφοράς και αλληλεγγύης. Αντλώντας έμπνευση από τις διαφορές και τις ομοιότητές μας, μπορούμε να οικοδομήσουμε μία κοινωνία ελπίδας.

